

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 675

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 septembrie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 773 din 16 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, ale art. 376 alin. 1 și art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 952 din 12 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței....	16-17
Decizia nr. 804 din 21 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384 ¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 966 din 12 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	18-19
Decizia nr. 805 din 21 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 și ale art. 400 alin. 1 din Codul de procedură civilă	5-7	Decizia nr. 1.020 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ din Codul de procedură civilă	19-21
Decizia nr. 806 din 21 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 1.022 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 din Codul de procedură civilă	22-23
Decizia nr. 808 din 21 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	9-10	Decizia nr. 1.034 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și ale art. 3 din Normele metodologice nr. P/608-773/1998 privind modul de ținere a registrelor comerțului și de efectuare a înregistrărilor, emise de Camera de Comerț și Industrie a României și de Ministerul Justiției	23-25
Decizia nr. 924 din 7 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 ¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă	10-11	Decizia nr. 1.065 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	26-27
Decizia nr. 925 din 7 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă	12-13		
Decizia nr. 926 din 7 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă	13-14	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 949 din 12 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă	15-16	846. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 974/2002 privind atestarea domeniului public al județului Alba, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Alba....	28-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 773**

din 16 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, ale art. 376 alin. 1 și art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, ale art. 376 alin. 1 și art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fundația Obștea Sătească Bălcești-Perești din comuna Bengești-Ciocadia, satul Bălcești și de Obștea Pociovaliștea din Novaci, satul Pociovaliștea, în Dosarul nr. 1.436/198/2009 al Judecătoriei Brezoi și care face obiectul Dosarului nr. 2.388D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții nr. 2.389D/2010, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate. Critica a fost formulată de aceiași autori în Dosarul nr. 1.440/198/2009 al Judecătoriei Brezoi.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele mai sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.389D/2010 la Dosarul nr. 2.388D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 31 mai 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.436/198/2009 și nr. 1.440/198/2009, **Judecătoria Brezoi a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile**

proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, ale art. 376 alin. 1 și art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fundația Obștea Sătească Bălcești-Perești din comuna Bengești-Ciocadia, satul Bălcești, și de Obștea Pociovaliștea din Novaci, satul Pociovaliștea, în dosare având ca obiect constatarea nulității absolute a unor contracte de vânzare-cumpărare de terenuri forestiere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că restituirea dreptului de proprietate în baza unei hotărâri judecătorești pronunțate în primă instanță, fără circumscrierea cadrului în care se poate realiza exercitarea acestui drept de proprietate provizoriu, este de natură a prejudicia fie dreptul de proprietate publică al statului, fie dreptul adevăratului proprietar al terenului — proprietarul de drept de la care s-a preluat abuziv patrimoniul forestier de către regimul comunist.

Întrucât legea nu prevede ce se întâmplă în cazul casării sau modificării hotărârii instanței de fond în baza căreia s-a realizat „retrocedarea”, apreciem că dispozițiile criticate sunt susceptibile de a fi interpretate și aplicate în mod arbitrar, restituind terenuri forestiere valoroase care intră într-un circuit de înstrăinare și exploatare, situația anterioară nemaiputând fi restabilită niciodată, nici prin forța de constrângere a statului.

În susținerea criticilor de neconstituționalitate, autorii invocă jurisprudența Curții Constituționale în materia exercitării și protecției dreptului de proprietate al statului și al persoanelor fizice și juridice.

Judecătoria Brezoi apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, și prevederile art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 5 alin. (1) din Legea nr. 247/2005: „*Hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță sunt supuse numai recursului. Hotărârile definitive și irevocabile susceptibile de înscriere în cartea funciară sunt comunicate din oficiu de către instanța de judecată birourilor de carte funciară.*”;

— Art. 376 alin. 1 din Codul de procedură civilă: „*Se investesc cu formula executorie prevăzută de art. 269 alin. 1 hotărârile care au rămas definitive ori au devenit irevocabile, precum și orice alte hotărâri sau înscrieri, pentru ca acestea să devină executorii, în cazurile anume prevăzute de lege.*”;

— Art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă: „*Sunt hotărâri definitive:*

1. *hotărârile date în primă instanță, potrivit legii, fără drept de apel.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și în art. 136 alin. (2) referitor la proprietate.

De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII „*Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare*” al Legii nr. 247/2005, sub aspectul conformității acestora cu Legea fundamentală, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 463/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 30 iunie 2009, și Decizia nr. 21/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 27 ianuarie 2009.

Astfel, prin aceste decizii, Curtea a reținut că prevederile de lege criticate sunt norme de procedură, potrivit cărora hotărârile

pronunțate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță sunt supuse numai recursului.

În acest context, Curtea a constatat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează principial, în art. 129, că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, iar art. 126 alin. (2) din Constituție prevede că procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești sunt stabilite numai prin lege.

De altfel, Curtea a statuat în mod constant în jurisprudența sa că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Așa fiind, Curtea a apreciat că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate având ca obiect prevederile art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că dispozițiile criticate dau expresie preocupării legiuitorului pentru asigurarea celerității în derularea procedurii de executare silită, în concordanță cu reglementarea de principiu în materie, consacrată prin art. 300 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia recursul nu este suspensiv de executare decât în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege.

Dincolo de aceste argumente, din analiza motivelor invocate de autorii excepției de neconstituționalitate, rezultă nemulțumirea acestora față de interpretarea și aplicarea „arbitrară” a textelor de lege, presupus a genera abuzuri din partea persoanelor cărora le-au fost restituite terenurile forestiere. Or, Curtea constată că aceste susțineri nu pot fi reținute, iar excepția urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată[...]*”, competența de a se pronunța asupra acestor aspecte revenind în exclusivitate instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din titlul XIII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Fundația Obștea Sătească Bălcești-Perești din comuna Benghești-Ciocadia, satul Bălcești, și de Obștea Pociovaliștea din Novaci, satul Pociovaliștea, în dosarele nr. 1.436/198/2009 și 1.440/198/2009 ale Judecătoriei Brezoi.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 376 alin. 1 și ale art. 377 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 804

din 21 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ alin. 2
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florin Buzescu și Luciana Buzescu în Dosarul nr. 1.560/260/2010 al Judecătoriai Moinești. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.149D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat reglementează o procedură necontencioasă care nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.560/260/2010, **Judecătoria Moinești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Florin Buzescu și Luciana Buzescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul criticat, permițând ca autorizarea intrării în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane să se facă în camera de consiliu, fără citarea părților, contravine prevederilor art. 44 din Legea fundamentală, precum și art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Moinești apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

„În cazul altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești, la cererea executorului judecătoresc, instanța de executare va autoriza, prin hotărâre, intrarea în locurile menționate la alin. 1. Instanța se pronunță de urgență în camera de consiliu, fără citarea părților, prin hotărâre irevocabilă și executorie.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt invocate prevederile art.1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă reglementează posibilitatea executorului judecătoresc, în cazul executării altor titluri decât hotărârile judecătorești, de a solicita instanței de executare pronunțarea unei hotărâri care să-i permită intrarea în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, precum și în orice alte locuri.

Curtea reține că, dispozițiile criticate trebuie coroborate cu cele ale art. 384¹ alin. 1, care condiționează admiterea cererii de autorizare formulate de către executorul judecătoresc, de refuzul debitorului de a-i permite accesul în încăperile ce reprezintă domiciliul, reședința sau sediul unei persoane, precum și în orice alte locuri. Astfel, simpla susținere a executorului judecătoresc în sensul că nu i-a fost permisă intrarea în spațiile prevăzute de textul criticat nu este suficientă, executorul judecătoresc trebuind să facă dovada refuzului debitorului de a-i permite accesul în aceste spații.

Totodată, Curtea constată că obținerea unei hotărâri a instanței de judecată ce privește autorizarea executorului judecătoresc de a intra în locurile menționate la art. 384¹ alin. 1 reprezintă o garanție a debitorului ce urmează a fi executat silit împotriva abuzului sau a relei-credințe ale executorului judecătoresc.

De altfel, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, împotriva executării silită, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare, iar potrivit art. 399 alin. 3 din același cod, în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.

Referitor la principiul publicității ședinței de judecată, Curtea constată că instanța de la Strasbourg a statuat în sensul că publicitatea procedurii de judecată prevăzută de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale protejează cetățenii împotriva unor ședințe secrete care scapă cenzurii publicului, fiind de asemenea un mijloc de menținere a încrederii în justiție

(Hotărârea din 14 februarie 2001 pronunțată în Cauza *Riepan împotriva Austriei*). Cu toate acestea, art. 6 paragraful 1 din Convenție nu exclude posibilitatea instanțelor, în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte, de a deroga de la acest principiu. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că circumstanțele excepționale care țin de natura soluționării cauzei pot justifica lipsa dezbaterilor publice, [...], din imperative de eficacitate și economie (Hotărârea din 12 aprilie 2006 pronunțată în Cauza *Martinie împotriva Franței* și Hotărârea din 18 august 2010 pronunțată în Cauza *Udorovic împotriva Italiei*).

De asemenea, Curtea observă că dispozițiile art. 1 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești dispun că „*executarea silită a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii se efectuează de către executorii judecătorești, dacă legea nu prevede altfel*”, iar dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. a) din aceeași lege dispun că „*executorul judecătoresc are*

următoarele atribuții: .a) punerea în executare a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii”. Totodată, Curtea constată, în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că activitatea executorilor judecătorești constituie „un element esențial al statului de drept”, iar, întrucât aceștia nu dețin forța publică coercitivă, „statului îi revine obligația de a lua toate măsurile necesare pentru ca ei să poată duce la îndeplinire sarcina cu care au fost investiți [...]” (Hotărârea din 22 iunie 2004 pronunțată în Cauza *Pini și Bertani și Manera și Atripaldi împotriva României*).

Prin urmare, Curtea constată că textul criticat reprezintă o dispoziție necesară pentru realizarea executării silite, precum și un mijloc necesar pe care executorul judecătoresc îl poate utiliza pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, astfel cum acestea sunt prevăzute prin lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 384¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florin Buzescu și Luciana Buzescu în Dosarul nr. 1.560/260/2010 al Judecătoriei Moinești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 805

din 21 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 și ale art. 400 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cabinet Individual de Avocat Vidican Cosmin în Dosarul nr. 1.696/255/2009 al Judecătoriei Marghita.

Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.159D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.369D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 și ale art. 400 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în Dosarul nr. 1.823/255/2009 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.159D/2010 și nr. 2.369D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, deliberând, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.369D/2010 la Dosarul nr. 2.159D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2010 pronunțată în Dosarul nr. 1.696/255/2009, **Judecătoria Marghita a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Cabinet Individual de Avocat Vidican Cosmin.

Prin Încheierea din 25 mai 2010 pronunțată în Dosarul nr. 1.823/255/2009, **Judecătoria Marghita a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 și ale art. 400 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Cabinet Individual de Avocat Vidican Cosmin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul criticat potrivit căruia, în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu ce nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac, contravine prevederilor art. 20, art. 21 alin. (1)—(3), art. 124 alin. (1) și (2) și art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție. Se ajunge astfel ca judecarea cauzei având ca obiect tocmai verificarea unui astfel de titlu executoriu să se facă de către o instanță incompetentă material și teritorial.

Judecătoria Marghita apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 399 alin. 3 și ale art. 400 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

— Art. 399 alin. 3: „*În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.*”;

— Art. 400 alin. 1: „*(1) Contestația se introduce la instanța de executare.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) — Accesul liber la justiție, art. 124 alin. (1) și (2) — Înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (1) și (2) — Instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate, statuând în sensul constituționalității acestora. Exemple în acest sens sunt Decizia nr. 454 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 23 decembrie 2003, Decizia nr. 1.313 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 29 decembrie 2008 și Decizia nr. 331 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, că în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, dispoziția procesuală civilă prevede că debitorul are dreptul să invoce, pe calea contestației, toate apărările de fond referitoare la existența, întinderea și valabilitatea creanței constatate prin respectivul titlu executoriu. Totuși, posibilitatea utilizării apărărilor de fond este condiționată de inexistența unor mijloace procedurale speciale pentru realizarea dreptului, în cadrul cărora acestea să poată fi invocate. Dacă însă legea pune la dispoziția debitorului o cale de atac specială, așa cum este acțiunea în anulare în materia titlurilor executorii care nu provin de la organe de jurisdicție, acesta nu mai poate să utilizeze apărări de fond în cadrul contestației la executare. O asemenea prevedere nu constituie o îngădire a liberului acces la justiție, de vreme ce partea interesată poate folosi apărările respective, potrivit opțiunii sale, în una sau în alta dintre căile de atac pe care le are la dispoziție. Adoptarea acestei măsuri nu face, în realitate, decât să dea expresie preocupării legiuitorului de a preveni abuzul de drept constând în invocarea aceluiași apărări în două căi de atac diferite, în scopul tergiversării cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

În ceea ce privește dispozițiile art. 400 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că prin Decizia nr. 88 din 26 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 15 martie 2010, a statuat că în cadrul procedurii executării silite se aplică procedura prevăzută pentru judecata în primă instanță, părțile beneficiind astfel de toate drepturile și garanțiile procesuale pentru realizarea accesului liber la justiție. Faptul că soluționarea contestației la executare se poate face de către o instanță de grad inferior celei care a judecat fondul nu are ca rezultat încălcarea accesului la justiție și excluderea unui control judiciar veritabil, așa cum susține în mod greșit autorul excepției, deoarece un astfel de control se realizează în cadrul soluționării căilor de atac împotriva hotărârii instanței care a judecat fondul cauzei, iar nu în cadrul soluționării contestației la executare.

Cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea, în cauza de față neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 și ale art. 400 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cabinet Individual de Avocat Vidican Cosmin în dosarele nr. 1.696/255/2009 și nr. 1.823/255/2009 ale Judecătoriai Marghita.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 806

din 21 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „M&D Sea Farers” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 21.711/212/2009 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.396D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 21.711/212/2009, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „M&D Sea Farers” — S.R.L. din Constanța, într-o cauză ce are ca obiect contestație la executare în materie fiscală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin excluderea procedurii executării fiscale din sfera de aplicare a normei criticate se conferă executorului fiscal competența de a decide cu privire la legalitatea și temeinicia cererii de executare silită, fapt ce contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 21 alin. (3) și art. 126 alin. (1). Titlurile executorii în materie fiscală pot fi executate direct, fără a fi necesară vreo formalitate sau intervenția instanței în ce privește controlul legalității declanșării executării, ceea ce reprezintă o imixtiune a puterii executive în activitatea de judecată și în egală măsură o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

Judecătoria Constanța — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 373¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Cererea de executare silită, însoțită de titlul*

executoriu, se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Acesta, în termen de cel mult 5 zile de la înregistrarea cererii, va solicita instanței de executare încuviințarea executării silită, înaintându-i în copie cererea de executare și titlul respectiv.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației puterilor în stat, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, art. 126 alin. (1) referitoare la instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.495 din 18 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 21 ianuarie 2011, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (1) și art. 138 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. În această cauză, autorul excepției susținea că, în procedura de executare silită a creanțelor fiscale titlul executoriu este reprezentat de actele administrativ-fiscale care atestă scadența creanței fiscale. Pentru executarea silită a creanțelor fiscale este suficient ca actul administrativ fiscal să ajungă la scadență, fără a fi nevoie de intervenția altor organe sau instituții care să confirme caracterul executoriu al actului administrativ prin care se constată creanța fiscală. Astfel, executorul fiscal este liber să aprecieze asupra legalității și temeiniciei cererii de executare silită formulate de organul fiscal întocmai ca o instanță de judecată, ceea ce contravine prevederilor art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală.

Curtea constată că în ambele cauze nemulțumirea autorilor excepțiilor, chiar dacă privește alte texte de lege, este aceeași, și anume faptul că executorul fiscal nu este obligat să solicite instanței de executare încuviințarea executării silită.

Așa fiind, Curtea constată că cele reținute în decizia menționată sunt valabile și în prezenta cauză.

Cu acel prilej, Curtea a statuat că prevederile art. 56 alin. (1) din Constituție stabilesc existența unei obligații exprese a fiecărui cetățean de a contribui prin impozite și taxe la cheltuielile publice, încasarea acestora constituind sursa principală de venituri a statului.

Spre deosebire de executarea silită de drept comun, specific executării silită a creanțelor fiscale este faptul că această fază a procedurii fiscale este pornită și se desfășoară de către organele fiscale fără încuviințarea altor organe ale statului, în speță instanța de judecată. Titlul de creanță fiscal devine *ope legis* titlu executoriu, astfel că el va fi pus în executare fără a

mai fi necesară parcurgerea vreunei proceduri prealabile ca în cazul unui titlu de creanță din dreptul comun.

Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea a constatat că se află în prezența unor norme de procedură speciale, derogatorii de la regulile generale, ce sunt determinate de faptul că obiectul executării silită în acest domeniu îl reprezintă încasarea creanțelor fiscale ce constituie surse ale bugetului de stat, interesul general ocrotit impunând adoptarea unor reguli care să asigure protejarea eficientă a creanțelor statului și recuperarea lor cu prioritate. De altfel, pentru realizarea veniturilor publice, legiuitorul, în conformitate cu Legea fundamentală, a prevăzut întotdeauna norme derogatorii, cu scopul de a face mai eficientă executarea și pentru a-i imprima un ritm mai accelerat.

În continuare, Curtea a constatat existența unei abordări constante a instanței de contencios constituțional în sensul că adoptarea unui regim juridic special în materia creanțelor bugetare își găsește fundamentul constituțional în dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, conform cărora statul trebuie să asigure, printre altele, protejarea intereselor naționale în activitatea financiară. Acest temei constituțional justifică un drept special, de preferință în favoarea statului, în ceea ce privește efortul de încasare a creanțelor bugetare și de asigurare a veniturilor publice la bugetul de stat. Numai dacă dispune de aceste resurse bugetare, statul va fi în măsură să își îndeplinească două dintre obligațiile fundamentale ce i-au fost prescrise prin art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție: să adopte măsuri de protecție socială, apte să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, și să creeze condițiile necesare pentru creșterea calității vieții.

În final, Curtea a reținut că în dezvoltarea prevederilor constituționale ale art. 21, dispozițiile art. 172 din Codul de procedură fiscală, realizând o concretizare a liberului acces la justiție în materia executării silită a creanțelor fiscale, dispune în sensul că persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor legale, precum și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței în materie a Curții, considerentele reținute în decizia menționată sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „M&D Sea Farers” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 21.711/212/2009 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 808

din 21 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Cristina Ghervan în Dosarul nr. 7.384/325/2010 al Judecătoriei Timișoara. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.950D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 609D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vita Brevis” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 35.337/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.950D/2010 și nr. 609D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, deliberând, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 609D/2011 la Dosarul nr. 3.950D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.384/325/2010, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Cristina Ghervan într-o cauză având ca obiect pretenții.

Prin Încheierea din 15 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 35.337/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Societatea

Comercială „Vita Brevis” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 și 21, dacă scutirea de la plata taxei de timbru se acordă doar asociației de proprietari, iar nu și părții adverse. Totodată, textul criticat încalcă dreptul la un proces echitabil prin instituirea unor norme diferite pentru aceleași situații, pârâtul fiind supus unui tratament discriminatoriu față de reclamanta asociația de proprietari. O astfel de dispoziție este de natură a conduce la exercitări abuzive ale dreptului de chemare în judecată, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale mai sus amintite.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, cu următorul conținut: „*Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai format obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, un exemplu constituindu-l Decizia nr. 476 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 6 iunie 2008, și Decizia nr. 727 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 27 iulie 2010.

Cu acele prilejuri, Curtea a statuat, în esență, că „în ceea ce privește susținerea autorului excepției privind încălcarea principiului egalității, întrucât asociația de proprietari este scutită

de taxa de timbru, în timp ce proprietarul nu beneficiază de această scutire, aceasta este nefondată. În jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, «Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege», fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută de art. 56 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu

care «Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice». De asemenea, prin Decizia nr. 191 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 21 iunie 2005, Curtea a statuat că se impune un tratament juridic diferit pentru situații de fapt diferite, având o justificare obiectivă și rațională, și anume necesitatea recuperării de către asociațiile de proprietari a cotelor de întreținere cu mai multă ușurință, ținând cont atât de multitudinea datornicilor, de debitele mari pe care aceștia le au, cât și de consecințele grave ale neachitării acestora.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată în prealabil își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Cristina Ghervan în Dosarul nr. 7.384/325/2010 al Judecătoriei Timișoara și de Societatea Comercială „Vita Brevis” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 35.337/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 924

din 7 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Poterași în Dosarul nr. 9.729/196/2008 al Curții de Apel Galați — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.280D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 9.729/196/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghe Poterași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin folosirea sintagmei „*executarea silită are loc în oricare dintre formele prevăzute de lege, simultan sau succesiv*” se încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și art. 44. Prin intermediul acestui text se acordă un drept discreționar creditorului și implicit executorului

judecătorească, care poate trece peste convenția dintre părți și execută silit alte bunuri care nu sunt prevăzute de aceasta.

Curtea de Apel Galați — Secția civilă nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 371¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Executarea silită are loc în oricare dintre formele prevăzute de lege, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin titlu executoriu, achitarea dobânzilor, penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul român, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii fără privilegii și fără discriminări și art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin intermediul dispozițiilor criticate, legiuitorul a instituit un ansamblu de mijloace procedurale menite să facă posibilă realizarea efectivă a dreptului chiar și în cazurile în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu. Astfel, executarea silită intervine numai în cazul neexecutării de bunăvoie a măsurilor dispuse de judecător, fără a se încălca dispozițiile art. 16 și 44 din Legea fundamentală. A se vedea în acest sens Decizia nr. 774 din 20 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 23 octombrie 2007.

În plus de cele reținute, Curtea constată că posibilitatea acordată creditorului de a putea opta pentru forma de executare, precum și pentru folosirea, simultan sau succesiv, a mai multor

forme de executare se circumscrie principiului disponibilității, recunoscut acestuia, inclusiv în faza executării silite. Se tinde în acest mod la o realizare cât mai rapidă a executării silite, precum și la o protecție a creditorului în fața unei eventuale încercări a debitorului de rea-credință de a împiedica executarea.

Pe de altă parte, chiar dacă creditorul a optat pentru folosirea, simultan sau succesiv, a mai multor forme de executare, acesta nu poate exercita un comportament arbitrar, ci, potrivit art. 371⁵ din Codul de procedură civilă, în momentul în care s-a realizat integral obligația prevăzută în titlul executoriu, s-au achitat cheltuielile de executare, precum și alte sume datorate potrivit legii, executarea silită trebuie oprită.

Mai mult, Curtea constată că, potrivit art. 371⁴ din Codul de procedură civilă, în tot cursul executării silite, sub supravegherea organului de executare, creditorul și debitorul pot conveni asupra modului de executare, iar potrivit art. 399 din același cod, împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare.

În ceea ce privește problematica executării hotărârilor judecătorești, Curtea constată că instanța de la Strasbourg a statuat, în mod constant în jurisprudența sa, că executarea unei sentințe sau hotărâri trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces”, în sensul art. 6 alin. 1 din Convenție, și că dreptul la instanță ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți (Hotărârea din 28 iunie 2005 pronunțată în Cauza *Virgil Ionescu împotriva României*, paragraful 51).

Totodată, s-a statuat că nu este sarcina Curții (Europene a Drepturilor Omului) să stabilească dacă sistemul juridic intern este capabil să garanteze executarea hotărârilor pronunțate de către instanțe, ci este responsabilitatea fiecărui stat contractant să creeze un arsenal juridic adecvat și suficient pentru a asigura respectarea obligațiilor pozitive care îi revin (Hotărârea din 17 iunie 2003 pronunțată în Cauza *Ruianu împotriva României*, paragraful 66).

În ceea ce privește neexecutarea obligației stabilite printr-o hotărâre definitivă în sarcina unui particular, Curtea a reținut că statul, în calitatea sa de deținător al forței publice, este chemat să aibă un comportament diligent și să asiste creditorii în executarea hotărârilor judecătorești definitive, ce le sunt favorabile (Hotărârea din 14 februarie 2008 pronunțată în Cauza *Butan și Dragomir împotriva României*, paragraful 39).

Așa fiind, Curtea constată că textul criticat nu numai că nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, ci acesta vine să dea expresie obligației pozitive a statului de a reglementa modul de executare a unei sentințe sau hotărâri.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Poterași în Dosarul nr. 9.729/196/2008 al Curții de Apel Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 925

din 7 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marișiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metex Big” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 2695,1/114/2009 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.474D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2695,1/114/2009, **Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metex Big” — S.A. din Galați, într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale încălcând prevederile art. 16 și art. 21 din Legea fundamentală, deoarece permite numai recurentului să introducă contestația în anulare. Astfel, se creează „o situație favorizantă pentru recurent” care poate uza de calea contestației în anulare, în situația omisiunii analizării unui motiv de recurs, în timp ce celeilalte părți care nu are calitatea de recurent nu i se oferă această posibilitate. Totodată, textul criticat încalcă și prevederile constituționale ale art. 21 prin crearea unui dezechilibru între părțile participante la litigiu.

Curtea de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 318 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: *„Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 referitoare la accesul liber la justiție. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra prevederilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 387 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă reglementează contestația în anulare specială, care este o cale de atac extraordinară, ce se poate exercita în cazurile limitativ prevăzute de lege numai împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de recurs.

Curtea a constatat că textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție, întrucât, potrivit jurisprudenței constante a instanței constituționale, dacă legiuitorul este suveran în a reglementa diferit în situații diferite accesul la o cale ordinară de atac, fără ca prin aceasta să fie afectat liberul acces la justiție, *a fortiori* o atare concluzie se impune atunci când în discuție este accesul la o cale extraordinară de atac, care, prin definiție, are caracter de excepție și deci poate fi valorificată numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, în caz contrar existând riscul producerii unor perturbări majore ale stabilității și securității raporturilor juridice.

De asemenea, prin Decizia nr. 572 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, Curtea a statuat că este neîntemeiată susținerea potrivit căreia este încălcat dreptul la apărare, deoarece textul de lege criticat nu îi permite unei părți să atace cu contestație în anulare hotărârea instanței de recurs, întrucât nu a avut calitatea de recurent. Curtea a reținut că recurentul este singurul care are interesul de a ataca pe calea contestației în anulare specială hotărârea pronunțată în recurs, pentru motivul că instanța a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare invocate. Altfel s-ar ajunge în situația în care intimatul ar susține, contrar propriilor interese, motivele invocate de recurent în cererea sa.

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și art. 129, care prevede că, „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii

competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

Atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metex Big” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 2695,1/114/2009 al Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 926

din 7 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Argomm Ro” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 17.100/325/2009 al Judecătoriei Timișoara. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.624D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 17.100/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Argomm Ro” — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul criticat încalcă dreptul la apărare al părților, deoarece acestea sunt constrânse să își aleagă avocatul în funcție de onorariu, iar nu în funcție de pregătirea profesională. Dispozițiile criticate contravin și prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) deoarece se creează o discriminare între două categorii de liber profesioniști, experții, pe de-o parte, și avocații, pe de altă parte. Totodată, posibilitatea judecătorului de a interveni în contractul încheiat între avocat și clientul său determină neconstituționalitatea textului criticat în raport cu prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1). În continuare, se reține neconstituționalitatea textului criticat prin raportare la prevederile art. 44 și art. 45 din Constituție.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: *„Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) referitoare la universalitate, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată și art. 45 referitoare la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași prevederi constituționale și cu motivare similară. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 493 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 5 iulie 2007, a stabilit că nu se poate pune semn de egalitate între modul de fixare a onorariului expertului și cel al avocatului, tratamentul diferit aplicat fiind justificat, iar judecătorii au dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari față de

valoarea pricinii ori munca îndeplinită de avocat. În legătură cu acest aspect, prin Decizia nr. 401 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 septembrie 2005, Curtea a reținut că prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumului onorariului avocațial convenit, prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să îi fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil. În sensul celor arătate este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute în limita unui cuantum rezonabil.

Totodată, prin Decizia nr. 917 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010, Curtea a reținut că avocatul, prin exercitarea profesiei sale, îndeplinește o activitate economică, activitate care constă în oferirea de bunuri sau servicii pe o piață liberă (Hotărârea din 19 februarie 2002, pronunțată în Cauza *Wouters și alții* de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene), însă orice activitate economică se desfășoară „în condițiile legii”, în consecință, legiuitorul a apreciat că valoarea onorariului trebuie să fie proporțională cu serviciul prestat, instituind astfel posibilitatea limitării sale în cazul în care nu există un just echilibru între prestația avocațială și onorariul solicitat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Argomm Ro” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 17.100/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 949

din 12 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 alin. 2
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Iocșa în Dosarul nr. 789.1/194/2008 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.316D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că autorul excepției este nemulțumit de aplicarea legii în propria sa cauză, problemă ce nu ține de competența Curții Constituționale. De altfel, instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, respingând excepțiile de neconstituționalitate. În concluzie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 789.1/194/2008, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ilie Iocșa, într-o cauză ce are ca obiect soluționarea recursului formulat de autorul excepției împotriva unei sentințe civile pronunțate într-o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, deși a solicitat în repetate rânduri declinarea competenței instanței de judecată, acest lucru nu a fost consemnat în încheierile de ședință. Astfel, o consecință a nerespectării competenței de judecată este faptul că dispozițiile art. 105 alin. 1 din Codul de procedură civilă devin aplicabile. Se consideră că în mod direct se produce o încălcare a legii și a ordinii de drept dat fiind că cererea este soluționată de un judecător necompetent. Așa fiind, aplicarea, în cauza sa, a dispozițiilor art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă duce la o încălcare a dreptului de proprietate.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: *„Actele îndeplinite cu neobservarea formelor legale sau de un funcționar necompetent se vor declara nule numai dacă prin aceasta s-a pricinuit părții o vătămare ce nu se poate înlătura decât prin anularea lor. În cazul nulităților prevăzute anume de lege, vătămarea se presupune până la dovada contrarie.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 722 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008, instanța de contencios constituțional a statuat că dispozițiile art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă instituie nulitatea ca sancțiune procedurală care intervine — în anumite condiții — în cazul actului de procedură care nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru validitatea lui, fiind, așadar, în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Mai mult, Curtea constată că întreaga motivare a excepției de neconstituționalitate se referă la modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 105 din Codul de procedură civilă.

Or, Curtea reține că problemele ce țin de aplicarea legii, respectiv luarea deciziei asupra incidenței în cauză a unor texte de lege, revin instanței de judecată, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție, care prevede că *„Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”*, iar nu instanței de contencios constituțional. Astfel, instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide care dintre legile puse în discuție sunt incidente, folosind toate principiile de interpretare a legii.

Curtea Constituțională nu poate fi transformată în legiuitor pozitiv, ci trebuie să-și limiteze rolul la cel de legiuitor negativ, având doar competența de a lipsi de efecte juridice legile neconstituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ilie Ioșca în Dosarul 789.1/194/2008 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 952

din 12 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Constantin Enciu în Dosarul nr. 10.974/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.364D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.833D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Constantin Țicleanu, Dumitru Filipescu și Viorel Vîlceanu, prin reprezentant legal RVA Insolvency Specialists SPRL, în Dosarul nr. 9.134/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.364D/2010 și nr. 3.833D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, deliberând, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 3.833D/2010 la Dosarul nr. 3.364D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, aceasta rămânând fără obiect, ca urmare a modificărilor legislative survenite ulterior invocării excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.974/95/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Constantin Enciu.

Prin Încheierea din 23 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 9.134/95/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Constantin Țicleanu, Dumitru Filipescu și Viorel Vîlceanu, prin reprezentant legal RVA Insolvency Specialists SPRL.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că prin modificarea dispozițiilor criticate, în sensul introducerii prin Legea nr. 277/2009 a sintagmei „*cu excepția căilor de atac declanșate de debitor*”, se încalcă dispozițiile

art. 16 și art. 21 din Legea fundamentală. Astfel, debitorul este favorizat față de creditor beneficiind de două grade de jurisdicție.

Curtea de apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale, cu excepția căilor de atac declanșate de debitor.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că ulterior sesizării sale, dispozițiile legale criticate au fost modificate prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și

completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, având în prezent următorul conținut: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.*”

Curtea constată că, în urma modificării survenite, soluția legislativă criticată de autorul excepției nu se mai păstrează, sintagma „*cu excepția căilor de atac declanșate de debitor*” ieșind din vigoare.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011*), nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a stabilit că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

În continuare, Curtea constată că norma supusă controlului de constituționalitate reprezintă o normă de procedură care exceptează de la suspendarea de drept judecarea căilor de atac promovate de debitorul împotriva căruia s-a deschis procedura insolvenței. Potrivit dispozițiilor art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă, „*Dispozițiile legii noi de procedură se aplică, din momentul intrării ei în vigoare, și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, precum și executării silite începute sub acea lege.*” Prin urmare, modificarea operată prin Legea nr. 169/2010, care elimină excepția instituită de norma de procedură cuprinsă în art. 36 teza finală este de imediată aplicare, astfel că dispozițiile în forma criticată de autorul excepției de neconstituționalitate încetează să mai producă efecte juridice, nemaifiind aplicabilă litigiului dedus judecătii.

Față de această situație, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, conform cărora Curtea Constituțională poate decide numai asupra actelor normative care au legătură cu soluționarea cauzei. Constatând însă că, la data sesizării sale, dispozițiile legii erau în vigoare și se aplicau litigiului din fața instanței de fond, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 teza finală din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Constantin Enciu în Dosarul nr. 10.974/95/2008 și de Constantin Țicleanu, Dumitru Filipescu și Viorel Vilceanu, prin reprezentant legal RVA Insolvency Specialists SPRL, în Dosarul nr. 9.134/95/2008 ale Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

*) Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 966

din 12 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (3)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unic Cremona Serv” — S.R.L. din Bistrița în Dosarul nr. 469.1/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.800D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 295 din 3 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 2 aprilie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 469.1/112/2009, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unic Cremona Serv” — S.R.L. din Bistrița.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că textul criticat lasă posibilitatea înscrierii unor creanțe în tabelul definitiv al tuturor creditorilor, fără ca judecătorul-sindic să poată dispune administrarea probelor care să îi permită adoptarea unei hotărâri juste. Se încalcă astfel prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (3) și art. 21 alin. (1) și (2).

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu următorul conținut: „*La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate să admită, în tot sau în parte, înscrierea creanțelor respective în mod provizoriu în tabelul definitiv al tuturor creditorilor împotriva averii debitorului.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (3) referitoare la egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 631 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 11 iulie 2008, răspunzând unei critici identice, a statuat că dispozițiile legale criticate au ca scop, ca de altfel întreaga procedură instituită prin Legea nr. 85/2006, acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și, în același timp, pe un plan mai general, asanarea mediului comercial, ceea ce corespunde obligației statului înscrise în art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Specificul procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție. În acest context, reglementarea prin lege a obligației judecătorului-sindic de a soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar sau de lichidator în tabelul preliminar de creanțe, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe, constituie expresia uneia dintre caracteristicile definerii ale procedurii insolvenței, și anume celeritatea în realizarea scopurilor declarate mai sus. În absența unei atari dispoziții de lege, procedura, care de regulă are caracter colectiv, implicând participarea unui număr mare de creditori ce vin în concurs pentru satisfacerea propriilor creanțe, ar fi cu mult întârziată, situație ce ar genera o stare de perpetuă incertitudine cât privește raporturile juridice stabilite între părțile implicate, persoane fizice sau comercianți, afectând grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.

Însă Curtea a constatat că, deși procedura insolvenței pune accent pe o desfășurare rapidă a procesului, ea oferă, pe de altă parte, suficiente garanții procesuale părților implicate. Astfel, potrivit chiar textului de lege criticat, judecătorul-sindic va

soluționa, la termenul stabilit pentru definitivarea tabelului de creanțe, contestațiile pentru care ar fi nevoie de administrarea unor probe, prin admiterea provizorie, iar nu definitivă a creanțelor contestate. Prin urmare, înscrierea unei astfel de creanțe în tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului are caracter provizoriu, putând fi modificată oricând pe parcursul derulării procedurii, ca urmare a completării probatoriului. Mai mult, dispozițiile art. 75 din Legea nr. 85/2006 prevăd că până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul definitiv de creanțe, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol ori unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până

atunci necunoscute. În această situație, judecarea contestației se va face de judecătorul-sindic, cu citarea tuturor părților interesate, iar până la judecarea irevocabilă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu.

O garanție procedurală în plus o constituie prevederile art. 12 din Legea nr. 85/2006, potrivit cărora hotărârile judecătorului-sindic, care sunt definitive și executorii, pot fi atacate separat cu recurs, după o procedură stabilită prin dispozițiile art. 8 din aceeași lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Unic Cremona Serv” — S.R.L. din Bistrița în Dosarul nr. 469.1/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.020

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cornelia Oprea în Dosarul nr. 15.905/211/2009 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.215D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 15.905/211/2009, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Cornelia Oprea într-o cauză având ca obiect o contestație în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât, pe de o parte, prin soluționarea cererii de încuviințare a executării silite fără citarea părților este încălcat dreptul la informare, iar, pe de altă parte, prin recunoașterea dreptului de recurs doar în favoarea creditorului este încălcat principiul egalității dintre părți.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, deoarece citarea părților nu este necesară cu ocazia soluționării procedurii prealabile a încuviințării executării silite. În cadrul acestei

proceduri preliminare, instanța nu stabilește niciun drept în contradictoriu cu debitorul, verificând doar formal dacă sunt îndeplinite condițiile impuse de lege în vederea declanșării procedurii executării silite împotriva debitorului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 373¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 373¹: „Cererea de executare silită, însoțită de titlul executoriu, se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Acesta, de îndată, va solicita instanței de executare încuviințarea executării silite, înaintându-i în copie cererea de executare și titlul respectiv.

Asupra cererii de încuviințare, președintele instanței de executare se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Încheierea de încuviințare a cererii de executare silită nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs numai de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.

După încuviințarea cererii potrivit alin. 2, la instanța de executare se va alcătui un dosar privind executarea, la care executorul judecătoresc este obligat să depună câte un exemplar al fiecărui act de executare, în termen de 48 de ore de la efectuarea acestuia.

În tot cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să aibă rol activ, stăruind, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

Dacă socotește că este în interesul executării, executorul judecătoresc îl va putea invita pe debitor pentru a-i cere, în scris, în condițiile legii, lămuriri în legătură cu veniturile și bunurile sale asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea, precum și pentru a-l determina să execute de bunăvoie obligația sa, arătându-i consecințele la care s-ar expune în cazul executării silite.

Refuzul nejustificat al debitorului de a se prezenta ori de a da lămuririle necesare, precum și darea de informații incomplete ori eronate atrag răspunderea acestuia pentru toate prejudiciile cauzate, precum și aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 108² alin. 2, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei fapte prevăzute de legea penală.

În situația prevăzută de art. 371⁷ alin. 1, executorul judecătoresc este dator să pună în vedere părții să își îndeplinească de îndată obligația de avansare a cheltuielilor de executare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 — Universalitatea, art. 16 — Egalitatea în drepturi,

art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 26 — *Viața intimă, familială și privată*, art. 27 — *Inviolabilitatea domiciliului*, art. 30 — *Libertatea de exprimare*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, art. 146 — *Atribuții*, art. 148 — *Integrarea în Uniunea Europeană și art. 149 — Aderarea la Tratatul Atlanticului de Nord.*

Ulterior sesizării Curții, prevederile art. 373¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate prin art. I pct. 36 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și au în prezent următorul conținut: „Cererea de executare silită, însoțită de titlul executoriu, se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Acesta, în termen de cel mult 5 zile de la înregistrarea cererii, va solicita instanței de executare încuviințarea executării silite, înaintându-i în copie cererea de executare și titlul respectiv.

Instanța de executare încuviințează executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu, printr-o singură încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de cel mult 7 zile de la înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite.

În temeiul încheierii prin care se admite cererea de încuviințare a executării silite, executorul judecătoresc poate proceda la executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu în oricare dintre formele prevăzute de lege, dispozițiile art. 371¹ alin. 3 aplicându-se în mod corespunzător, încuviințarea executării silite este de drept valabilă și pentru titlurile executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.

Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;
2. titlul nu a fost investit cu formulă executorie, dacă, potrivit legii, această cerință este necesară pentru pornirea executării silite;
3. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;
4. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;
5. există alte impedimente prevăzute de lege.

Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs numai de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.

În tot cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să aibă rol activ, stăruind, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

Dacă socotește că este în interesul executării, executorul judecătoresc îl va putea invita pe debitor pentru a-i cere, în scris, în condițiile legii, lămuriri în legătură cu veniturile și bunurile sale, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea, precum și pentru a-l determina să execute de bunăvoie obligația sa, arătându-i consecințele la care s-ar expune în cazul continuării executării silite. În toate cazurile, debitorul va fi informat cu privire la cuantumul estimativ al cheltuielilor de executare.

Refuzul nejustificat al debitorului de a se prezenta ori de a da lămuririle necesare, precum și darea de informații incomplete ori eronate atrag răspunderea acestuia pentru toate prejudiciile

cauzate, precum și aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 108² alin. 2, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei fapte prevăzute de legea penală.

În situația prevăzută la art. 371⁷ alin. 1, executorul judecătoresc este dator să pună în vedere părții să își îndeplinească de îndată obligația de avansare a cheltuielilor de executare.”

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate reprezintă norme de procedură care reglementează procedura încuviințării executării silite. În conformitate cu prevederile art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă, „Dispozițiile legii noi de procedură se aplică, în momentul intrării ei în vigoare, și proceselor în curs de judecată începute sub legea veche, precum și executării silite începute sub acea lege.” Potrivit celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, interdicția ce privește controlul de constituționalitate asupra noilor dispoziții nu vizează decât normele de drept substanțial, întrucât numai în cazul acestora un asemenea control „nu ar prezenta niciun fel de relevanță asupra soluționării litigiului”. Mai mult, efectuarea controlului de constituționalitate cu privire la noile dispoziții de drept material ar echivala cu „ridicarea din oficiu de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate cu privire la alte texte decât cele criticate de autorul excepției, ceea ce este inadmisibil, fiind contrar dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992”. Prin urmare, modificarea operată prin Legea nr. 202/2010, care păstrează soluția legislativă anterioară, completând-o, este de imediată aplicare, inclusiv litigiului în cauză, astfel că dispozițiile în forma actuală vor constitui obiectul controlului de constituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, din perspectiva unor critici identice cu cele formulate în prezenta cauză, s-a pronunțat în prealabil în mai multe rânduri. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 134 din 21 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 9 martie 2006, sau prin Decizia nr. 812 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 530 din 29 iulie 2010, Curtea a reținut că „faptul că încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac nu constituie o înfrângere a dispozițiilor constituționale referitoare la liberul acces la justiție. Potrivit prevederilor art. 129 din Constituție, «Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii». Textul constituțional lasă la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia din urmă să excepteze de la exercitarea lor anumite hotărâri judecătorești, așa cum a procedat prin art. 373¹ din Codul de procedură civilă, fără a se putea afirma că, procedând astfel, ar contraveni dispoziției constituționale.”

De altfel, reglementarea actuală nu lipsește partea interesată de dreptul de a ataca încheierea prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, iar faptul că exercițiul acestui drept este corelat cu calea de atac a contestației la executare nu reprezintă un impediment real, sub raport constituțional, al accesului liber la justiție. Astfel, art. 399 alin. 2¹ din Codul de procedură civilă prevede în mod expres că, „după ce a început executarea silite, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formulă executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale”. Prin instituirea acestei proceduri legiuitorul a urmărit să restrângă posibilitatea de tergiversare a executării silite, prin exercitarea abuzivă a unei atare căi de atac, și să realizeze un spor de celeritate în realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu.”

Cu privire la încheierea de respingere a cererii de încuviințare a executării silite, Curtea a constatat că „nu există interesul debitorului de a ataca o asemenea hotărâre și de aceea nici nu a fost prevăzută pentru el calea de atac a recursului. În schimb, creditorul are posibilitatea de a-și apăra drepturile prin exercitarea căii de atac a recursului, posibilitate pe care în domeniul executării silite debitorul o are asigurată prin dreptul de a formula contestații împotriva oricărui act de executare”.

De asemenea, stabilirea de către legiuitor a regulii potrivit căreia încuviințarea executării silite a obligației stabilite prin titlul executoriu se face în camera de consiliu, fără citarea părților, nu contravine art. 21 din Constituție, legiuitorul acționând în virtutea competențelor sale stabilite de art. 126 alin. (2) din Constituție. Totodată, soluția legislativă criticată este justificată de faptul că în această procedură nu se tranșează fondul litigiului, ci exclusiv o chestiune ce vizează buna administrare a actului de justiție.

Întrucât, față de cele examinate de Curtea Constituțională, nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței la care s-a făcut referire, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cornelia Oprea în Dosarul nr. 15.905/211/2009 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.022

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romcom Internațional” — S.R.L. din București, prin administrator judiciar S.C.P. Tănasă și Asociații S.P.R.L. din București, în Dosarul nr. 1.329/269/2010 al Judecătoriei Oltenița și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.226D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.329/269/2010, **Judecătoria Oltenița a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romcom Internațional” — S.R.L. din București, prin administrator judiciar S.C.P. Tănasă și Asociații S.P.R.L. din București, într-o cauză având ca obiect o cerere de repunere în termenul de a formula cererea în anulare a unei hotărâri judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate, prin modalitatea în care reglementează instituția repunerii în termen, contravin prevederilor Legii fundamentale. Astfel, restricționarea termenului de repunere la 15 zile, fără a da posibilitatea părților de a aduce dovezi în susținerea cererii de repunere în termen, reprezintă o limitare a accesului liber la justiție.

Judecătoria Oltenița apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 103 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei.*”

În acest din urmă caz, *actul de procedură se va îndeplini în termen de 15 zile de la încetarea împiedicării; în același termen vor fi arătate și motivele împiedicării.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 103 din Codul de procedură civilă reglementează instituția decăderii ca modalitate de stingere a unui drept procedural. Decăderea constituie sancțiunea prevăzută de legea procesual civilă care determină pierderea unui drept procedural care nu a fost exercitat în termenul prevăzut de lege. Sancționarea titularului dreptului pentru neexercitarea lui în termenul defipt de lege produce efecte energice asupra însuși dreptului procedural care se stinge, iar nu asupra actelor de procedură neîndeplinite.

Potrivit dispozițiilor legale criticate, decăderea intervine în situația în care sunt întrunite cumulativ următoarele 3 cerințe: existența unui termen imperativ înăuntrul căruia există obligația exercitării dreptului procedural, neexercitarea dreptului în cadrul termenului defipt de lege și, în fine, lipsa unei derogări exprese de la sancțiunea decăderii prevăzute de lege. O atare derogare este prevăzută chiar de prevederile art. 103 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, care reglementează două situații distincte în care decăderea este inoperantă: „*când legea dispune altfel*”, deci când prevede o excepție de la sancțiunea decăderii sau când „*partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei*” să își exercite dreptul procedural în termenul defipt de lege. Această a doua ipoteză prevăzută de norma criticată are o aplicație restrictivă și vizează instituția repunerii în termenul de exercitare a dreptului procedural. Pentru a beneficia de repunerea în termen, partea trebuie să dovedească, pe de o parte, existența unei împrejurări-obstacol mai presus de voința sa și, pe de altă parte, survenirea acestei împrejurări înăuntrul termenului legal.

După încetarea împiedicării începe să curgă un nou termen de 15 zile în care partea poate să îndeplinească actul de procedură, deci să își exercite dreptul procedural prevăzut de lege. Însă, pentru acordarea acestui beneficiu, în termenul de 15 zile, partea are obligația atât de a indica motivele împiedicării, cât și de a îndeplini actul de procedură a cărei repunere în termen o solicită. Așa fiind, față de cererea principală, cererea de repunere în termen are un caracter incident și accesoriu.

Neformularea cererii de repunere în termen și neîndeplinirea actului înăuntrul termenului de 15 zile de la încetarea împiedicării atrage aplicarea sancțiunii decăderii.

Față de aceste considerente cu valoare de principiu, Curtea constată că instituția decăderii se fundamentează pe însuși scopul termenelor de procedură. Astfel, ea este destinată să garanteze celeritatea procedurii judiciare, să contribuie la apărarea intereselor legitime ale părților și să garanteze securitatea raporturilor juridice. Instituția decăderii, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta nu pot fi considerate de natură a îngreuna dreptul la un proces echitabil, finalitatea lor fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile.

În această materie, ca, de altfel, oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat înăuntrul termenului defipt de lege, ci, exclusiv, pentru a crea premisele exercitării dreptului constituțional la un proces echitabil, asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Așa fiind, termenul în care se poate formula cererea de repunere în termenul de decădere are în vedere soluționarea proceselor civile cu celeritate, în absența lui, actele procesuale a căror îndeplinire nu s-a efectuat în termenul prevăzut în mod imperativ de lege putând fi realizate oricând, fapt ce ar fi de natură a genera o stare de perpetuă incertitudine cât privește raporturile juridice stabilite prin hotărâri judecătorești, afectând astfel grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.

În plus, Curtea reține că art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și art. 129, care statuează că „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a drepturilor procesuale. Prin urmare, termenul procedural instituit de textul de lege criticat reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale invocate mai sus.

De altfel, asupra constituționalității prevederilor art. 103 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 254 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 25 martie 2010, constatând conformitatea acestor prevederi cu dispozițiile Legii fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romcom Internațional” — S.R.L. din București, prin administrator judiciar S.C.P. Tănasă și Asociații S.P.R.L. din București, în Dosarul nr. 1.329/269/2010 al Judecătoriei Oltenița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.034

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și ale art. 3 din Normele metodologice nr. P/608-773/1998 privind modul de ținere a registrelor comerțului și de efectuare a înregistrărilor, emise de Camera de Comerț și Industrie a României și de Ministerul Justiției

Augustin Zegrean	— președinte	Ion Predescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător	Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și ale art. 3 din Normele metodologice nr. P/608-773/1998 privind modul de ținere a registrelor comerțului și de efectuare a înregistrărilor, emise de Camera de Comerț și Industrie a României și de Ministerul Justiției, excepție ridicată de Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 436/1259/2010 al Tribunalului Comercial Argeș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.476D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și ca inadmisibilă, în ceea ce privește dispozițiile art. 3 din Normele metodologice nr. P/608-773/1998, întrucât actul normativ criticat nu este un act de reglementare primară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 436/1259/2010, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului și art. 3 din Normele metodologice nr. P/608-773/1998 privind modul de ținere a registrelor comerțului și de efectuare a înregistrărilor, emise de Camera de Comerț și Industrie a României și de Ministerul Justiției**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei încheieri pronunțate de judecătorul delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate creează un dezechilibru între petenții ce depun cereri la Oficiul Registrului Comerțului, pe de o parte, și acționarii, administratorii sau reprezentanții legali ai societăților comerciale, pe de altă parte, în sensul că primii pot înscrie în Registrul comerțului fapte sau acte nelegale ori abuzive care pot afecta societatea comercială. Mai mult, arată că, prin dispozițiile legale criticate, este îngreunat accesul liber la justiție și dreptul la apărare al acționarilor, administratorilor și al celorlalți reprezentanți legali ai societăților comerciale care nu sunt citați la judecarea cererilor de către judecătorii delegați la oficiul registrului comerțului, aceștia neputând lua cunoștință de actele depuse de terțe persoane la oficiu.

Autorul excepției de neconstituționalitate mai arată că dispozițiile legale criticate încalcă și dreptul de proprietate privată, libertatea comerțului și protecția concurenței loiale, întrucât, respectând procedura înregistrării în Registrul comerțului a actelor depuse de petenți numai în baza hotărârii judecătorului delegat, acționarii, administratorii și ceilalți reprezentanți legali ai societăților comerciale nu pot interveni la timp pentru stoparea unor acte frauduloase și păguboase pentru societățile lor.

Tribunalul Comercial Argeș consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

„(1) *Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.*

(1) *Judecătorul-delegat întâi sesizat spre a dispune înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind fuziunea, divizarea sau schimbarea sediului social al unei persoane juridice în alt județ se va pronunța, prin aceeași încheiere, și asupra înmatriculării persoanelor juridice astfel înființate, radiatorii celor care își încetează existența ori înregistrării în registrul comerțului a modificării actelor constitutive ale persoanelor juridice care dobândesc o parte din patrimoniul persoanei juridice divizate, după caz, precum și asupra înmatriculării și radiatorii persoanelor juridice care își schimbă sediul social în alt județ.*

(2) *Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.*

(3) *Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*

(4) *Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.*

(5) *Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.*

(6) *În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului.”*

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 3 din Normele metodologice nr. P/608-773/1998 privind modul de ținere a registrelor

comerțului și de efectuare a înregistrărilor, emise de Camera de Comerț și Industrie a României și de Ministerul Justiției, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 11 mai 1998.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 alin. (1), (2) și (3) — *Accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 45 — *Libertatea economică*, art. 124 alin. (2) — *Înfăptuirea justiției* și art. 135 — *Economia*.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, Curtea constată următoarele:

Sub aspectul admisibilității excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 30 decembrie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 17 mai 2010, prevede: „[...] competența de soluționare a cererilor de înregistrare în registrul comerțului și, după caz, a altor cereri aflate în competența de soluționare a judecătorului delegat, pe o perioadă de maximum 4 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, aparține directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei ori persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.”

În consecință, Curtea reține că, în momentul de față, atribuțiile judecătorului delegat au fost preluate de directorul oficiului registrului comerțului, fără ca instituția judecătorului delegat să fi fost, expres sau implicit, desființată. Din textul legal menționat se înțelege că numai pe o perioadă determinată competențele judecătorului delegat au fost preluate de către directorul oficiului registrului comerțului, urmând ca, în viitor, potrivit art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009, activitatea de înregistrare în registrul comerțului să fie efectuată de

registratorii comerciali. Însă, până în momentul de față, nu a fost adoptată o atare reglementare legală; implicit, Curtea reține că aplicarea prevederilor legale referitoare la competențele judecătorului delegat a fost practic suspendată. Având în vedere aspectele expuse mai sus, Curtea constată că aceste dispoziții sunt în vigoare, fiind doar suspendată aplicarea lor.

Analizând pe fond critica de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra prevederilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.670 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 11 martie 2010, sau prin Decizia nr. 1.339 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 14 decembrie 2009. Cu acele prilejuri, a stabilit că, „potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului să reglementeze procedura de judecată, atâta vreme cât își subordonează acest demers regulilor și principiilor constituționale, iar prevederile de lege criticate sunt norme procedurale care reglementează aspecte referitoare la funcționarea societăților comerciale în condiții de legalitate, fără să conțină dispoziții de natură să îngreuească dreptul de liber acces la justiție ori dreptul de a beneficia de un proces echitabil”.

Neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

II. Curtea constată că autorul excepției critică pentru neconstituționalitate și prevederile Normelor metodologice nr. P/608-773/1998 privind modul de ținere a registrelor comerțului și de efectuare a înregistrărilor, emise de Camera de Comerț și Industrie a României și Ministerul Justiției. Or, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, pot face obiectul controlului de constituționalitate pe cale de excepție numai legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau ordonanțe. În consecință, controlul constituționalității actelor normative emise de autoritățile administrației publice centrale nu este de competența Curții Constituționale, cenzurarea eventualei nelegalități a acestora revenind instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 436/1259/2010 al Tribunalului Comercial Argeș.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Normele metodologice nr. P/608-773/1998 privind modul de ținere a registrelor comerțului și de efectuare a înregistrărilor, emise de Camera de Comerț și Industrie a României și Ministerul Justiției, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.065

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Leontina Coca Albei în Dosarul nr. 1.898/86/2008 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.074D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.898/86/2008, **Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Albei Leontina Coca într-o cauză ce vizează procedura insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul criticat instituie discriminări între creditorii societății debitoare și acționarii acesteia, ceea ce determină contrarietatea acesteia cu drepturile constituționale ale liberului acces la justiție și cel al asocierii. Dispozițiile criticate instituie prezumția de culpă a persoanei a cărei răspundere se solicită a fi stabilită și nu prevăd în concret natura faptelor păgubitoare pentru societatea comercială debitoare. Totodată, persoana împotriva căreia a fost promovată acțiunea este ținută de prezumția de solidaritate și nu poate utiliza toate garanțiile procesuale prevăzute de lege pentru a-și proba nevinovăția.

Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din data de 21 aprilie 2006, cu următorul conținut: „(1) În cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte: [...]”

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea; [...]

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvența. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori faptele care au cauzat insolvența sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la economie și art. 136 alin. (5) referitoare la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, de exemplu, prin Decizia nr. 1.372 din 27 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 3 decembrie 2009, și prin Decizia

nr. 82 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 19 februarie 2007. Cu acele privilegii, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate nu instituie prezumția de culpă a persoanei a cărei răspundere se solicită a fi stabilită, ci prevăd în concret natura faptelor păgubitoare pentru societatea comercială debitoare, fapte care au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență și care pot antrena răspunderea unor persoane din organele sale de conducere. Stabilirea existenței unor asemenea fapte și a măsurii în care ele au contribuit la ajungerea în stare de insolvență a societății comerciale debitoare se face cu respectarea tuturor normelor procedurale aplicabile și în dreptul comun, pe baza unui probatoriu complet și pertinent. În cadrul acestui proces, persoana a cărei responsabilitate se cere a fi stabilită poate exercita fără nicio îngrădire dreptul la apărare, precum și căile legale de atac.

Totodată, prin Decizia nr. 1.134 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 24 noiembrie 2008, Curtea a statuat, referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (4) din Legea nr. 85/2006, că acestea instituie răspunderea solidară a membrilor organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și a oricărei alte persoane care a cauzat starea de insolvență a debitorului. Această răspundere solidară este condiționată de împrejurarea că starea de insolvență să fie contemporană sau anterioară perioadei de timp în care persoanele respective și-au exercitat mandatul ori în care au deținut poziția care ar fi putut cauza insolvența.

Curtea a constatat că, în măsura în care conducerea debitorului este constituită dintr-un organ colegial, în ale cărui atribuții intră adoptarea deciziilor referitoare la activitatea financiară a societății comerciale, inclusiv a deciziilor ce țin de operațiunile contabile și evidența în documente a acestora, instituirea prin lege a răspunderii solidară a membrilor acestui organ apare ca firească și pe deplin justificată. Astfel, date fiind consecințele grave ale faptelor ce se impută organului colegial, dacă prin dispozițiile criticate nu s-ar fi instituit prezumția de solidaritate și nu s-ar fi consacrat răspunderea tuturor persoanelor ce au participat la adoptarea deciziilor care au cauzat starea de insolvență, legea ar fi fost susceptibilă de a

crea situații arbitrare, contrare principiilor constituționale. Nimic nu împiedică însă persoana împotriva căreia a fost promovată acțiunea în răspundere ca, în cadrul procesului în fața instanței, să utilizeze toate garanțiile procesuale prevăzute de lege pentru a-și proba nevinovăția. Sub acest aspect, art. 138 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 nu conține nicio dispoziție care să constituie o restrângere a dreptului la apărare și la un proces echitabil.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că angajarea răspunderii membrilor organelor de supraveghere sau conducere nu are loc în orice condiții. Prezumția de solidaritate este inoperantă dacă persoanele în cauză, diligente fiind, în organele colegiale de conducere ale persoanei juridice, s-au opus la actele ori faptele care au cauzat insolvența sau au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvența și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii. Prin urmare, adoptarea unei poziții contrare deciziei majoritare, formulată neechivoc, exonerează persoana în cauză de consecințele grave prevăzute de lege, astfel încât aceasta nu va mai putea fi obligată la suportarea unei părți din pasivul debitorului.

În ceea ce privește critica autorilor excepției referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale care consacră dreptul de proprietate privată și inviolabilitatea acesteia, Curtea a constatat că, deși membrii organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și persoanele care au cauzat starea de insolvență a societății debitoare suferă o îngrădire în exercitarea atributelor dreptului lor de proprietate, având în vedere că, pe această cale, se asigură acoperirea pasivului debitorului insolubil și valorificarea drepturilor creditorilor și, întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală în sine nu relevă nicio contradicție cu textele constituționale de referință.

Soluția adoptată în deciziile anterioare, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. d) și alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Leontina Coca Albei în Dosarul nr. 1.898/86/2008 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 974/2002 privind atestarea domeniului public al județului Alba, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 974/2002 privind atestarea domeniului public al județului Alba, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Alba, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 și 701 bis din 25 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La anexa nr. 17 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Berghin”, după poziția nr. 92 se introduc 45 de noi poziții, pozițiile nr. 93—137, potrivit anexei nr. 1.**

2. **La anexa nr. 20 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Bucium”, după poziția nr. 66 se introduc 6 noi poziții, pozițiile nr. 67—72, potrivit anexei nr. 2.**

3. **Anexa nr. 25 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Ciugud” se modifică și se completează după cum urmează:**

a) la poziția nr. 11, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Clădire localitatea Limba”;

b) după poziția nr. 99 se introduc 11 noi poziții, pozițiile nr. 100—110, conform anexei nr. 3.

4. **La anexa nr. 33 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Galda de Jos”, după poziția nr. 339 se introduc 3 noi poziții, pozițiile nr. 340—342, potrivit anexei nr. 4.**

5. **La anexa nr. 34 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Gârbova”, după poziția nr. 62 se introduc 3 noi poziții, pozițiile nr. 63—65, potrivit anexei nr. 5.**

6. **La anexa nr. 35 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Gârda de Sus”, după poziția nr. 44 se introduc 14 noi poziții, pozițiile nr. 45—58, potrivit anexei nr. 6.**

7. **Anexa nr. 37 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Horea” se modifică și se completează după cum urmează:**

a) la poziția nr. 61, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Școala primară sat Giurgiuț, construcție pe fundație de beton și planșee din lemn, acoperită cu plăci de azbociment, în suprafață de 26 m², cu două încăperi. Terenul aferent curții în suprafață de 100 m² se învecinează la N cu DC 204, la E și S cu proprietatea lui Trif Nicolae și la V cu proprietatea lui Onetiu Sofia”;

b) după poziția nr. 76 se introduc 3 noi poziții, pozițiile nr. 77—79, potrivit anexei nr. 7.

8. **La anexa nr. 38 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Ighiu”, după poziția nr. 546 se introduc 3 noi poziții, pozițiile nr. 547—549, potrivit anexei nr. 8.**

9. **La anexa nr. 40 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Jidvei” se modifică după cum urmează:**

— la poziția nr. 16, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situată administrativ în comuna Jidvei, satul Jidvei, de la nr. 1 la nr. 184, lungime 1,626 km, lățime 6 m, asfaltată”;

— la poziția nr. 17, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situată administrativ în comuna Jidvei, satul Jidvei, de la nr. 1 la nr. 221, lungime 2,305 km, lățime 6 m, asfaltată”;

— la poziția nr. 18, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situată administrativ în comuna Jidvei, satul Jidvei, de la nr. 1 la nr. 44, lungime 780 m, lățime 6 m, asfaltată”.

10. **La anexa nr. 41 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Livezile”, după poziția nr. 108 se introduc 10 noi poziții, pozițiile nr. 109—118, potrivit anexei nr. 9.**

11. **La anexa nr. 43 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Lunca Mureșului”, după poziția nr. 164 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 165, potrivit anexei nr. 10.**

12. **La anexa nr. 52 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Pianu”, după poziția nr. 232, se introduc 3 noi poziții, pozițiile nr. 233—235, potrivit anexei nr. 11.**

13. **La anexa nr. 54 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Ponor”:**

a) se modifică următoarele poziții:

— la poziția nr. 1, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Imobilul este situat în comuna Ponor, satul Ponor, nr. 105. Este o clădire P+1, fundație din beton, zidărie de cărămidă, șarpantă de lemn, învelitoare de țiglă, cu 7 încăperi și adăpost Protecție civilă. Total teren aferent: 768 m², din care: suprafața construită — 220 m², curte — 548 m². Vecini: N — Ștefănuț Aurel, S — Ștefănuț Aurel, V — Ștefănuț Aurel. Imobilul este înscris în CF nr. 1261 nr. top. 4785.”;

— la poziția nr. 3 coloana 3 va avea următorul cuprins: „Imobilul este situat în comuna Ponor, satul Ponor, nr. 16. Clădirea este construită pe fundație de beton, zidărie din cărămidă, șarpantă de lemn, învelitoare de țiglă, regim de înălțime — parter, cu 4 încăperi. Suprafața totală a terenului este de 900 m², din care: suprafața construită — 120 m², curte — 780 m². Vecini: N — Drum comunal DC 106, S — Cordea Vasile, E — Cordea Vasile; V — Cordea Vasile. Imobilul este înscris în CF nr. 123 nr. topografic 6008 și în CF nr. 87 nr. topografic 6006/2.”;

b) după poziția nr. 36 se introduc 3 noi poziții, pozițiile nr. 37—39, potrivit anexei nr. 12.

14. Anexa nr. 55 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Poșaga” se modifică și se completează după cum urmează:

a) la poziția nr. 10, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Satul Poșaga de Jos, lungime 400 m, lățime 2,5 m, pietruit. Pornește din dreptul locuinței lui Urs Alexandru și se termină în fața locuinței lui Răduț Vasile.”;

b) după poziția nr. 69 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 70, potrivit anexei nr. 13.

15. La anexa nr. 63 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Săsciori”, după poziția nr. 162 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 163, potrivit anexei nr. 14.

16. La anexa nr. 65 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Sâncel”, după poziția nr. 91 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 92, potrivit anexei nr. 15.

17. Anexa nr. 66 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Sântimbru”:

a) pozițiile nr. 3, 11, 99, 172 și 174 se abrogă;

b) se modifică următoarele poziții:

— la poziția nr. 1, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea își are sediul în Sântimbru, Str. Blajului nr. 187, construcție din cărămidă, fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având 12 încăperi, teren aferent total 1.862 m², din care: construit 430 m², curte 1.346 m². Vecini: N — biserică ortodoxă, S — Hulea Ioan, E — Str. Blajului, V — Pop Ilie”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „148.728,2”;

— la poziția nr. 2, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea își are sediul în Sântimbru, Str. Blajului, construcție din cărămidă, fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având 3 încăperi, construit 86 m². Vecini: N — biserica ortodoxă, S — Hulea Ioan, E — Str. Blajului, V — Pop Ilie”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „7.876,54”;

— la poziția nr. 4, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea își are sediul în Sântimbru, Str. Blajului nr. 59, construcție din cărămidă, fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având 3 încăperi, teren aferent total 1.279 m², din care: construit 25 m², curte 1.254 m². Vecini: N — canal de scurgere, S — Șuibeia Elena, E — Valea Gălzii, V — Șuibeia Elena”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „36.089,06”;

— la poziția nr. 5, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea își are sediul în Sântimbru, Str. Blajului nr. 101, construcție P+1 din cărămidă, fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având 19 încăperi, teren total 9.735 m², din care: construit 491 m², curte 7.004 m². Vecini: N — Fleșer Nicolae, S — linia CFR, E — Str. Blajului (DJ 107B), V — linia CFR”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „586.492,88”;

— la poziția nr. 6, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea își are sediul în Sântimbru, Str. Blajului nr. 101, construcție din cărămidă, fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având 6 încăperi, construit 125 m². Vecini: N — Fleșer Nicolae, S — linia CFR, E — Str. Blajului (DJ 107B), V — linia CFR”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „53.072,8”;

— la poziția nr. 7, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea își are sediul în Sântimbru Fabrică, nr. 3, construcție din cărămidă, fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn

cu învelitoare din țiglă, clădire reabilitată în anul 2007, având 13 încăperi, teren aferent total 2.100 m², din care: construit 300 m², curte 1.825 m². Vecini: N — drum vicinal, S — drum vicinal, E — DN1, V — Cristea Ioan”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „307.667,46”;

— la poziția nr. 8, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Imobilul teren este situat în Sântimbru, Str. Blajului, suprafața de 2.954 m², este înierbat și plantat cu nuci. Vecini: N — Aldea Ioan, S — Str. Livezii, E — DJ 107B, V — biserica reformată”;

— la poziția nr. 10, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Este amplasată peste râul Mureș în localitatea Sântimbru și asigură legătura dintre localitățile Sântimbru și Totoi, construită din cadru de fier cu podea din lemn în lungime de 144 m”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „2.000”;

— la poziția nr. 12, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situat în Sântimbru, Str. Blajului, în suprafața de 1.572 m², unde sunt amplasate 56 de cruci din beton și o troiță din lemn. Vecini: N — Str. Livezii, S — biserica ortodoxă, V — biserica ortodoxă, E — Str. Blajului”;

— la poziția nr. 13, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea este situată în Sântimbru, Str. Livezii, construcție din piatră, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, teren total 3.992 m², din care: construit 205 m², curte 3.787 m². Vecini: N — Aldea Ioan, S — drum, E — spațiu verde, V — drum”;

— la poziția nr. 15, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea este situată în Sântimbru Fabrică, construcție din cărămidă, fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă. Construit 71,30 m², teren aferent 1.110 m². Vecini: N — bloc S5, S — drum, E — drum, V — drum”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1975. Modernizat în 2005”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „30.000”;

— la poziția nr. 16, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Este situat în Sântimbru Fabrică, reabilitat și extins în anul 2005, lungime de 2.000 ml”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1975. Reabilitat în 2005”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „138.237,74”;

— la poziția nr. 17, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Este situată în Sântimbru Fabrică la blocurile S1, S2, S3, S4, S5 și S6, reabilitată și extinsă în anul 2005, lungime de 1.300 ml”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1982. Reabilitată și extinsă în 2005”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „58.341,9”;

— la poziția nr. 18, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, cu o lungime de 782 ml, lățime 8 ml, începe din DJ 107B (pe lângă școală), trece pe sub pod CFR, se continuă cu nr. 107, nr. 109A, se termină cu nr. 109C, se întoarce la nr. 110, până la nr. 120, intersectându-se cu Str. Livezii.”;

— la poziția nr. 19, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, cu o lungime de 840 ml, lățime de 8 ml, începe din DJ 107B (nr. 209), se continuă cu nr. 174, nr. 145, intersectează Str. Crângului nr. 127 și se termină în Str. Morii (nr. 120).”;

— la poziția nr. 20, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, cu o lungime de 583 ml, lățime de 9 ml, începe din DJ 107B (pe lângă Cimitirul Eroilor), intersectează Str. Livezii nr. 127 și se termină la nr. 132C (De 464).”;

— la poziția nr. 21, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, cu o lungime de 780 ml, lățime de 11 ml, începe din Str. Livezii (nr. 145), se continuă cu nr. 156H și se termină în DN1 E81.”;

— la poziția nr. 22, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Asfaltată, cu trotuare parțiale din beton, cu o lungime de 2.457 ml și o lățime de 6 ml, începe din DN1 E81, nr. 1—101, 183—244.”;

— la poziția nr. 23, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situat în Sântimbru între Mario E Dani, parcela Șes, betonat, având o lungime de 146 ml și o lățime de 4 ml. Drumul cu nr. cad. 701/4/5 are o lungime de 81 ml și o lățime de 4 m, iar drumul cu nr. cad. 701/5/2/9 are o lungime de 65 ml și o lățime de 4 ml.”;

— la poziția nr. 24, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situat în Sântimbru Fabrică, betonat, începe din DN — 1 E 81 și se termină în gara CFR, are o lungime de 575 ml și o lățime de 4 ml.”;

— la poziția nr. 26, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situat în Sântimbru Fabrică, pietruit, începe din DN — 1 E 81, trece prin fața școlii, se continuă cu nr. 12 și se termină la saivan, are o lungime de 485 ml și o lățime de 3 ml.”;

— la poziția nr. 65, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea situată în satul Coșlariu, Str. Blajului nr. 85, construcție din cărămidă, fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având două încăperi, teren total 833 m², din care: construit 159 m², curte 543 m². Vecini: N — imobil nr. 86, S — DJ 107B, E — DJ 107B, V — biserica ortodoxă”;

— la poziția nr. 67, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Teren constructibil”, iar coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situat în localitatea Coșlariu, în Calea Perilor, în suprafață de 1.800 m². Vecini: N — Calea Perilor, S — canal, V — Str. Arinilor, E — Str. Trandafirilor”;

— la poziția nr. 68, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, cu șanțuri deschise, începe din DJ 107B, nr. 65—67 (stradă înfundată), se continuă cu nr. 70—75, dă în DJ 107B. De la nr. 55A se continuă la nr. 53, 48—49 și se termină la nr. 49A. Are o lungime de 1.236 ml și o lățime 7 ml.”;

— la poziția nr. 69, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, începe din DJ 107B și se termină la nr. 97—100. Are o lungime de 196 ml și o lățime 7 ml.”;

— la poziția nr. 70, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, începe din DJ 107B, nr. 105, se continuă cu nr. 110, nr. 113, nr. 120, nr. 130A, pe lângă terenul de sport, și se termină în DJ 107B. Are o lungime de 774 ml și o lățime 13 ml.”;

— la poziția nr. 71, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, începe din DJ 107B nr. 3—4 și se termină în Str. Trandafirilor. Are o lungime de 302 ml și o lățime 7 ml.”;

— la poziția nr. 72, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, începe din DJ 107B nr. 36, se continuă cu nr. 29 și se termină la nr. 25, la intersecția cu Str. Arinilor. Are o lungime de 433 ml și o lățime 8 ml.”;

— la poziția nr. 97, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea situată în satul Dumitra nr. 97, construcție din cărămidă, fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având 5 încăperi, teren aferent total 1.270 m², din care: construit 271,10 m², curte 998,90 m². Vecini N — magazin alimentar, S — drum, E — magazin, V — drum.”;

— la poziția nr. 126, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea situată în satul Galtiu, Str. Blajului nr. 1, construită din cărămidă, cu fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având 5 încăperi, teren total 3.598 m², din care: construit 250 m², curte 2.370 m² și grădină 969 m². Vecini: N — DJ 107B, S — Str. Iazului, E — nr. 2, V — Valea Gălzii”;

— la poziția nr. 127, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea situată în satul Galtiu, Str. Blajului nr. 135, construită din cărămidă, cu fundație din beton, acoperită cu șarpantă din lemn, cu învelitoare din LINDAB, având 9 încăperi, teren total 455 m², din care: construit 247 m², curte 208 m². Vecini: N — nr. 134, S — nr. 136, E — DJ 107B, V — nr. 134”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „1964. Reabilitat și modernizat, extins în 2007”, iar coloana 5 va avea următorul cuprins: „748.550,67”;

— la poziția nr. 128, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Troiață, bustul lui Samoila Mârza”, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situată în Galtiu, Str. Primăverii cu Str. Blajului, construită din lemn, teren total 818 m², din care construit 9 m² și spațiu verde 809 m². Vecini: N — Str. Primăverii, S — DJ 107B”, iar coloana 4 va avea următorul cuprins: „2000, 2005”;

— la poziția nr. 129, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Teren”, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situat în Galtiu, parcela Balta Sărăturilor, lungime de 10 ml, lățime de 8 ml. Vecini: N — balastieră, S — gospodărie privată, E — râul Mureș”;

— la poziția nr. 131, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, cu trotuare parțiale, începe din Str. Primăverii nr. 93 (dreapta), nr. 109 (stânga), se continuă cu nr. 97 dreapta și se termină la nr. 104A, în lungime de 318 ml și lățime de 8 ml.”;

— la poziția nr. 132, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, în partea dreaptă, începe din DJ 107B (pe lângă Muzeul Etnografic) și se termină cu nr. 7 pe partea dreaptă, nr. 21 în capăt și nr. 20 în partea stângă, în lungime de 210 ml și lățime de 7 ml.

Pietruită, în partea stângă începe din DJ 107B nr. 163, se continuă cu nr. 147, spatele grădinilor cu nr. 119 și se termină în Str. Primăverii, în lungime de 588 ml și lățime de 6 ml.”

— la poziția nr. 133, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, în partea stângă începe din DJ 107B, prin fața bisericii, se continuă cu nr. 142, face legătura cu Str. Iazului nr. 144 și se termină cu nr. 146, în lungime de 194 ml și lățime de 7 ml.”;

— la poziția nr. 134, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Asfaltată, în partea dreaptă începe din DJ 107B nr. 36, se continuă cu nr. 22, se întoarce și se termină în Str. Iazului, în lungime de 305 ml și lățime de 10 ml.”;

— la poziția nr. 135, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruită, începe din DJ 107B nr. 130 și nr. 54—55, se continuă cu nr. 69, nr. 90 și se termină în Calea Morii, în lungime de 1.291 ml și lățime de 12 m”;

— la poziția nr. 168, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea este situată în satul Totoi nr. 168, construită din cărămidă P+1E, fundație din beton, șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având 11 încăperi, teren total 1.300 m², din care: construit 233 m², curte 1.067 m². Vecini: N — drum, S — DJ 107C, E — DJ 107C, V — cămin cultural”;

— la poziția nr. 169, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Clădirea este situată în satul Totoi nr. 168, construită din cărămidă, fundație din beton, șarpantă din lemn cu învelitoare din țiglă, având 4 încăperi, teren total 1.623 m², din care: construit 300 m², curte 1.323 m². Vecini: N — drum, S — DJ 107C, E — DJ 107C, V — magazin alimentar”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Nr. cad. 345, 346”;

— la poziția nr. 170, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Teren constructibil”, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situat

în satul Totoi, parcela Vadul Fetelor, în suprafață totală de 18.600 m², din care pe Nr. cad. P846—4.800 m² și Nr. cad. P848—13.800 m², iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Nr. cad. 846, 848”;

— la poziția nr. 173, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Drum comunal 101 Totoi—Sântimbru”, iar coloana 3 va avea următorul cuprins: „Pietruit, începe din DJ 107C, trece peste digul de protecție și se termină în pasarela peste râul Mureș, în lungime de 1.775 ml și lățime de 6 ml”;

c) după poziția nr. 215 se introduc 47 de noi poziții, pozițiile nr. 216—262, potrivit anexei nr. 16.

18. La anexa nr. 67 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Sohodol”, după poziția nr. 39 se introduc două noi poziții, pozițiile nr. 40 și 41, potrivit anexei nr. 17.

19. La anexa nr. 68 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Stremț”, după poziția nr. 53 se introduc 202 noi poziții, pozițiile nr. 54—255, potrivit anexei nr. 18.

20. La anexa nr. 69 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Șibot”:

a) se modifică următoarele poziții:

— la poziția nr. 3, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situat în Str. Principală, construit din BCA, cu fundație de beton armat B200, cu 3 nivele și mansardă, acoperit cu țiglă, având 4 apartamente la etajele 1, 2 și 4, spații la parter, teren total 744 m², din care: construit 179 m², curte 565 m². Vecini: E — Lazea Dan, V — Toma Romulus, S — drum comunal, N — Stanila Cornel”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „CF nr. 26 nr. topo. 702/a/3/a/1/3/1/1/1/3/a/2/2/19/3/2/1/4/2/2/2/2/1/1/2/3/2/3/1; 702/a/3/2/11/1/1/1/3/a/2/2/19/3/2/1/4/2/2/2/2/1/1/2/3/2/3/1; 702/a/3/a/2/12/1/1/3/1/a/2/2/19/3/2/1/4/2/2/2/2/1/1/2/3/2/3/1; 770/2/1/1/1/1/2/4/1/1/a/2/1/2/19/3/2/1/2/4/2/2/2/2/1/1/2/3/2/3/1.”;

— la poziția nr. 9, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Parc”, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situat în localitatea Șibot, în intravilan, împrejmuit cu gard viu, teren total 4.620 m². Vecini: E — drum comunal, V — drum comunal, S — C.F.R., Nord — drum comunal”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „CF nr. 26 nr. topo. 702/a/3/a/1/3/1/1/1/3/a/2/2/2/19/3/2/1/4/2/2/2/2/1/1/2/3/1; 702/a/3/2/11/1/1/1/3/a/2/2/2/19/3/2/1/4/2/2/2/2/1/1/2/3/2/1; 702/a/3/a/2/12/1/1/3/1/a/2/2/19/3/2/1/4/2/2/2/2/1/1/2/3/2/1; 770/2/1/1/1/1/2/4/1/1/a/2/1/2/19/3/2/1/2/4/2/2/2/1/1/2/3/2/1.”;

— la poziția nr. 16, coloana 3 va avea următorul cuprins:

• la Str. Principală „o lungime totală de 1.931 m și o lățime medie de 13,62 m, pornește de pe pasajul de cale ferată și ține de la nr. 4 la nr. 47; de la nr. 142 la nr. 153; de la nr. 237 la nr. 240; de la nr. 275 la nr. 321 și de la nr. 328 până la nr. 402, din care: asfaltată cu o lungime de 1.631 m și o lățime de 5,5 m,

pornește de la pasajul de cale ferată și ține de la nr. 4 la nr. 47; de la nr. 142 la nr. 153; de la nr. 237 la nr. 240; de la nr. 316 la nr. 321 și de la nr. 328 până la nr. 402, cu îmbrăcăminte din pământ și balastată cu o lungime de 300 m, pornește de la nr. 275 până la nr. 315”;

• la Str. Morii „o lungime totală de 736 m și o lățime medie de 4 m, pornește de la nr. 1 la trecere CFR; de la nr. 446 până la nr. 488, asfaltată cu o lungime de 736 m și o lățime de 4 m, pornește de la nr. 1 la trecere CFR; de la nr. 446 până la nr. 488”;

• la Str. Cimitirului „o lungime totală de 185 m și o lățime medie de 8,5 m, pornește de la nr. 322 la nr. 327, din care asfaltată cu o lungime de 185 m și o lățime de 4 m, pornește de la nr. 322 la nr. 327.”;

• la Str. Gării „o lungime totală de 950 m și o lățime medie de 17 m, pornește de la nr. 403 la nr. 445; asfaltată cu o lungime de 300 m și o lățime de 5,5 m pornește de la nr. 434 la nr. 445, cu îmbrăcăminte din pământ și balastată cu o lungime de 650 m, pornește de la nr. 403 până la nr. 433”, la denumirea str. Iosif Sârbu, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „asfaltată cu o lungime de 351 m și o lățime de 12 m, de la nr. 47 A la nr. 58; de la nr. 127 la nr. 141”;

• la str. Șurianu „asfaltată cu o lungime de 542 m și o lățime de 24 m de la nr. 59 la nr. 126, cu îmbrăcăminte din pământ și balastată de la nr. 489 la nr. 494”;

• la Str. 1 Mai „asfaltată cu o lungime de 646 m și o lățime de 17 m de la nr. 154 la nr. 211”;

• la Str. Râului „cu îmbrăcăminte din pământ și balast, cu o lungime de 443 m și o lățime de 12 m de la nr. 212 la nr. 236”;

• la Str. Mureșului „asfaltată cu o lungime de 315 m și o lățime de 20 m, de la nr. 241 la nr. 272”;

b) după poziția nr. 27 se introduc două noi poziții, pozițiile nr. 28 și 29, potrivit anexei nr. 19.

21. Anexa nr. 73 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Unirea”:

a) se modifică următoarele poziții:

— la poziția nr. 128, coloana 6 va avea următorul cuprins: „nr. top. 1261 înscris în registrul parcelar al localității Ciugudul de Jos”;

— la poziția nr. 131, coloana 6 va avea următorul cuprins: „nr. top 401 înscris în registrul parcelar al localității Ciugudul de Jos”;

b) după poziția nr. 186 se introduc 6 noi poziții, pozițiile nr. 187—192, potrivit anexei nr. 20.

22. La anexa nr. 75 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Valea Lungă”:

a) pozițiile 58 și 71 se abrogă;

b) după poziția nr. 91 se introduce o nouă poziție, poziția nr. 92, conform anexei nr. 21.

Art. II. — Anexele nr. 1—21*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 24 august 2011.
Nr. 846.

*) Anexele nr. 1—21 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

